

Gazas Humanitära Stiftelse – Ett kugghjul i Israels folkmordsmaskin

Israels politik i Gaza – särskilt driften av hjälpdistributionspunkterna för Gazas Humanitära Stiftelse (GHF) och förbudet mot tillträde till havet den 12 juli 2025 – utgör ett systematiskt angrepp på palestinska civila och kräver otvetydig fördömelse. Dessa handlingar bryter mot kärnprinciperna i internationell humanitär rätt (IHL), vapenför humanitär hjälp och tvingar desperata palestinier till ett dödligt spel av rysk roulette på GHF:s platser. Havsförbudet, infört mitt i sommaren under olidliga förhållanden, berövar civila mat, bistånd och värdighet, och driver dem mot dödliga hjälppunkter där de riskerar döden eller lemlästning. Den kumulativa effekten av dessa policies, tillsammans med explicita uttalanden från israeliska tjänstemän, avslöjar inte bara avsikt utan också en samordnad strategi som uppfyller den juridiska definitionen av folkmord.

Israels brott mot internationell rätt

Israels agerande i Gaza bryter flagrant mot internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter enligt kodifieringen i Genèvekonventionerna, sedvanerätt och multilaterala fördrag:

1. **Brott mot principen om åtskillnad**

Genom att placera GHF:s hjälpdistributionspunkter inom eller nära militära evakueringszoner – såsom kontrollpunkten Netsarim och delar av Rafah – ignorerar Israel den grundläggande principen om åtskillnad mellan civila och stridande, som är inskriven i artikel 48 i tilläggsprotokoll I till Genèvekonventionerna. FN:s kontor för mänskliga rättigheter rapporterade 798 dödsfall nära hjälppunkter sedan slutet av maj 2025, varav minst 615 är direkt kopplade till GHF:s platser (Reuters, 11 juli 2025). IDF-personal skjuter rutinmässigt på dessa folkmassor, vilket bekräftar avsiktlig fara för civila.

2. **Kollektiv bestraffning**

Blockaden av Gaza, som intensifierades sedan oktober 2023 och ytterligare förstärktes genom havsförbudet den 12 juli 2025, bryter mot artikel 33 i den fjärde Genèvekonventionen, som förbjuder kollektiv bestraffning. Fiske har varit en avgörande matkälla i Gaza i generationer. Genom att förbjuda inte bara fiske utan också bad i den brutala sommarhettan – mitt bland förstörda hem, vattenbrist och ingen elektricitet – orsakar Israel lidande för befolkningen i strid med sina juridiska skyldigheter som ockupationsmakt.

3. **Godtyckligt berövande av liv**

Havsförbudet, som verkställs med order att skjuta på sikt mot simmare och fiskare, utgör ett tydligt brott mot artikel 6 i den internationella konventionen om medbor-

gerliga och politiska rättigheter (ICCPR), som garanterar rätten till liv. I kombination med IDF:s skjutningar på GHF:s hjälppunkter representerar dessa handlingar ett mönster av godtyckliga avrättningar som motsvarar brott mot mänskligheten enligt Romstadgan.

4. Vapenföring av humanitär hjälp

GHF, som skapades genom ett gemensamt USA-Israeliskt initiativ i början av 2025 och drivs med IDF:s säkerhet och privata amerikanska entreprenörer, undergräver de humanitära principerna om neutralitet, opartiskhet och oberoende. Amnesty Internationals uttalande den 29 maj 2025 fördömde GHF som "illegitimt och omänskligt" och noterade att det bryter mot Israels plikt att säkerställa välbefinnandet för den ockuperade befolkningen. Istället för att ge säker tillgång till hjälp utsätter GHF civila för dödligt våld, vilket omvandlar humanitär hjälp till ett krigsinstrument.

Dessa handlingar är en del av en bredare strategi för att "skapa livsvillkor som är avsedda att leda till *ettfolks* fysiska förstörelse", i direkt strid med artikel II(c) i folkmordskonventionen från 1948.

Folkmordsavsikt: Orden bakom kriget

Den juridiska tröskeln för folkmord inkluderar kravet på specifik avsikt. Israeliska politiska och militära ledare har upprepade gånger uttryckt denna avsikt i otvetydiga termer. Försvarsminister Yoav Gallant beskrev palestinier som "mänskliga djur", medan arvminister Amichai Eliyahu föreslog att en atombomb skulle släppas över Gaza. Premiärminister Benjamin Netanyahu åberopade det bibliska budet att "minnas Amalek", en uppmaning som historiskt tolkats som ett mandat för total utplåning.

Finansminister Bezalel Smotrich deklarerade: "Inte ett enda vetekorn bör nå Gaza", och president Isaac Herzog förnekade civilas oskuld, hävdande kollektiv skuld. Utbildningsminister Yoav Kisch sa rakt ut: "De måste utrotas." Uttalanden från IDF-generaler och Knesset-medlemmar ekar denna folkmordsretorik, med en vice talman som uppmanade till att "utplåna Gaza från jordens yta" och en annan som uppmanade till att "jämna Gaza med marken utan nåd".

Dessa uttalanden är inte avvikelser – de återspeglar statens politik. År efter år ekar Jerusalems flaggmarsch med rop om "Död åt araberna", vilket understryker en kultur av eliminering i hjärtat av den israeliska staten. Sammansmältningen av avhumaniserande språk med politik som systematiskt förstör civilt liv avslöjar den folkmordsavsikt som ligger bakom Israels handlingar i Gaza.

De blodigaste dagarna vid GHF:s hjälpdistributionspunkter

Gazas Humanitära Stiftelses distributionspunkter har blivit dödens fält. Några av de blodigaste dagarna sedan slutet av maj 2025 inkluderar:

- **3 juni 2025:** 102 dödade, 490 skadade
- **6 juni 2025:** 110 dödade, 583 skadade
- **8 juni 2025:** 125 dödade, 736 skadade
- **10 juni 2025:** 163 dödade, 1 495 skadade
- **11 juni 2025:** 223 dödade, 1 858 skadade
- **12 juni 2025:** 245 dödade, 2 152 skadade

Dessa incidenter, bekräftade av journalister och medicinsk personal, visar ett återkommande mönster av riktad eld mot civila som samlats för hjälp. Det stigande dödstalet är en direkt följd av den avsiktliga militariseringen av humanitärt utrymme.

Gazas kollapsande hälsosystem: Sjukhus attackerade, mediciner blockerade

När civila lemlästas på GHF:s platser och över hela Gaza finner de ingen tillflykt på sjukhus – eftersom Israel har bombat och skadat **varenda ett**. Gazas hälsoinfrastruktur har systematiskt attackerats, operationssalar har reducerats till ruiner, intensivvårdsavdelningar har förstörts och läkare, sjuksköterskor och patienter har dödats. Världshälsoorganisationen har fördömt dessa attacker som krigsförbrytelser.

På grund av blockaden är viktiga mediciner, inklusive bedövningsmedel, smärtstillande medel och antibiotika, inte tillgängliga. Läkare tvingas ofta utföra amputationer, kejsarsnitt och livräddande operationer **utan lugnande medel eller anestesi**. Denna grymhet är inte en oavsiktlig skada – den är en del av planen. Att skada civila vid hjälpunkter och sedan neka dem behandling tjänar Israels bredare folkmordsmål att eliminera Gazas befolkning med alla tillgängliga medel.

Soldater beordrade att skjuta på civila: Brott mot lag och samvete

I en förödande exposé publicerad av *Haaretz* den 27 juni 2025 vittnade flera israeliska soldater om att de uttryckligen beordrats att öppna eld mot obebäpnade palestinier som samlats vid GHF:s hjälpdistributionspunkter. Dessa vittnesmål bekräftar vad överlevande och journalister länge rapporterat: civila som fredligt köade för mat och vatten attackeras medvetet, inte av misstag fångade i korseld. En officer beskrev platsen som ett "dödsfält" och medgav att skarp ammunition användes, inte i självförsvar, utan för att med våld skingra folkmassor. Denna politik av beräknat mord bryter mot både internationell rätt och militär etik.

Nürnberggrättegångarna, som följde på andra världskrigets grymheter, fastställde ett prejudikat att "bara följa order" inte är ett försvar för krigsförbrytelser. Soldater är personligen ansvariga för olagligt beteende, särskilt när order är uppenbart olagliga. Denna princip är inskriven i IDF:s egen etiska kod, som bekräftar att israeliska soldater inte bara har **rätten** utan också **skyldigheten** att vägra olagliga order. Att skjuta skarp ammunition mot obebäpnade civila – särskilt de som söker humanitär hjälp – är inte en gråzon: det är en

krigsförbrytelse. Soldaterna som följde dessa order, befälhavarna som utfärdade dem och staten som möjliggjorde denna politik måste alla hållas ansvariga. Moraliskt ansvar kan inte outsourcas. Det kan inte heller begravas under ruinerna av ett folk som nekas mat, vatten och värdighet.

En offers berättelse: Skjuten medan han svalt

Jag vill dela en personlig berättelse om en nära vän, en ung invånare i Gaza, bara 20 år gammal. Han förlorade hela sin familj i en israelisk flygräd 2024. Sedan dess har han levt ensam bland ruinerna, letandes efter mat, vandrande i trauma. I början av juli 2025 hade han gått fyra hela dagar utan att äta. Hans händer darrade av hunger; hans syn blev suddig; hans andning kom i stötar medan sommarhettan brände över honom. Hungern slet i hans kropp. Han hade inget val. Han gick – snubblade, egentligen – mot GHF:s hjälpunkt vid Netsarim. Det var hans sista hopp.

När han kom fram fann han sig omgiven av tusentals andra, lika desperata. Plötsligt, utan förvarning, öppnade israeliska styrkor eld. Kulor rev genom folkmassan. Han träffades en gång i armen, sedan i ryggen. En tredje kula genomborrade hans lår. Den fjärde krossade en del av hans ryggrad. Han kollapsade i sanden, förlamad, blödande, omgiven av skrik. Det fanns inga ambulanser. Inga bårar. Inga läkare. Bara det råa modet hos främlingar – andra palestinier som vägrade lämna honom kvar. De bar honom till fots under konstant hot om att bli måltavlor igen till det närmaste fungerande sjukhuset. Han förlorade ett finger. Han kanske aldrig går igen. Men han överlevde. Och för vad? För att försöka äta.

Havsförbud tvingar fram beroende av GHF

Havsförbudet den 12 juli 2025 eliminerade Gazas sista oberoende matkälla. Genom att kriminalisera fiske och bad under dödshot berövade Israel palestinerna deras självbestämmande och drev dem mot det enda kvarvarande alternativet: GHF:s platser. Läkare Utan Gränser rapporterade att förbudet, som verkställdes under en outhärdlig sommar med lite skugga eller vatten, har förvärrat uttorkning, undernäring och förtvivlan (MSF, juli 2025). Denna politik kanaliserar palestinier till dödliga hjälpfällor – nekar dem livräddande alternativ samtidigt som den skapar dödszoner.

GHF som ett kuggjul i Israels folkmordsmaskin

Gazas Humanitära Stiftelse är inte en neutral hjälpleverantör – det är ett kuggjul i en folkmordsmaskin. Dess struktur säkerställer att civila utsätts för maximal fara under förevändning av bistånd. Havsförbudet, militariseringen av hjälp och det systematiska attackerandet av distributionsplatser kombineras till en sammanhängande strategi: att förstöra Gazas civilbefolkning, helt eller delvis.

FN:s dödssiffra på 798 vid hjälpunkter, som växer dagligen, matchas av tiotusentals skadade, traumatiserade och fördrivna. GHF:s verksamhet – genomförd under IDF:s tillsyn och med amerikanskt stöd – gör den medskyldig till brott mot mänskligheten. Den möjliggör ett folkmord dolt i humanitär språkdräkt.

Slutsats

Israels handlingar i Gaza – genom GHF, havsförbudet, den totala blockaden och den systematiska förstörelsen av Gazas hälsosystem – är inte bara moraliskt förkastliga utan också juridiskt oförsvarbara. Denna politik bryter mot internationell rätt, humanitära normer och de grundläggande principerna för mänsklig värdighet. Gazas Humanitära Stiftelse fungerar, istället för att ge bistånd, som en utrotningsmekanism. Havsförbudet den 12 juli tvingar civila att välja mellan svält eller nästintill säker död vid militariserade hjälpunkter. Förstörelsen av sjukhus och undanhållandet av mediciner förvärrar lidandet.

Världen måste agera. GHF måste avvecklas. Havsförbudet måste hävas. Gazas sjukhus måste återuppbyggas och återförsörjas. Och Israel måste hållas ansvarigt för sin folk-mordskampanj. Inget mindre än ett folks överlevnad – och trovärdigheten för internationell rätt – står på spel.